

[Dahlgaard.]

indført, stort set har ligget på det samme niveau som i øjeblikket, giver det forhold, jeg her har nævnt, og som i princippet har en vis betydning og måske kan få det i fremtiden, ikke i øjeblikket anledning til betænkeligheder efter det radikale venstres opfattelse.

Udvalgets arbejde har vist, at man ikke uden videre kan lade realkreditinstitutionerne anvende de offentlige vurderinger i forbindelse med udmålingen af lån, og det gælder i og for sig, uanset om man bliver ved det nuværende vurderingsprincip eller går over til kontantlån. Hertil kommer som nærmere påvist af mit partis ordfører under første behandling — jeg tror også, finansministeren var inde på det ved den lejlighed — at hvis man forlader det konkrete grundlag for ejendomsvurderingerne, som kendskab til de faktiske handelspriser udgør, og går over til de mere abstrakte kontantpriser, som der ikke handles til, vil man formentlig ikke kunne opretholde det folkelige element ved gennemførelsen af ejendomsvurderingerne. Det er et forhold, som jeg egentlig troede man fra partiet venstres side lagde større vægt på, end det er fremgået under behandlingen af dette lovforslag.

Det radikale venstre kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, men vi erkender, at der under udvalgsbehandlingen er rejst problemer, som man bør arbejde videre med, selv om kontantvurderingsprincippet næppe er løsningen på disse problemer.

Henning Philipsen: Jeg er enig med ordføreren for socialdemokratiet i hans begrundelse for at afvise lovforslaget, og dermed kunne jeg for så vidt have stoppet. Men det vil jeg ikke gøre, for jeg synes nok, der er grund til lige at beskæftige sig et øjeblik med hr. Juul-Madsens bemærkninger.

For det første siger hr. Juul-Madsen, at lovforslaget skal ses som et forsøg på at mindske stigningerne på fast ejendom, ikke mindst under hensyn til, som hr. Juul-Madsen sagde, den nu kommende 15. alm. vurdering. Ja men hvad er det, der sker ved vurderingen? Er det således, som hr. Juul-Madsen fremstiller det, at en vedtagelse af dette forslag i sig selv ville kunne mindske stigningen i værdierne på fast ejendom? Det

er efter min opfattelse simpelt hen ikke rigtigt. Sandheden om vurderingerne er ganske enkelt, at de er udtryk for en ajourføring af allerede skete stigninger i jord- og ejendoms værdier i de forløbne 4 år. Det er blot de stigninger, som allerede er sket i de forløbne 4 år, man konstaterer, når man foretager en almindelig vurdering. I denne belysning skal hr. Juul-Madsens bemærkninger også ses.

Jeg har en bemærkning yderligere til hr. Juul-Madsen. En påstand, som efter min opfattelse ikke er rigtig, om, at vi fra vor side skulle have noget ønske om at pålægge ejendomsbesiddere nye byrder — jeg ved godt, at her tænker hr. Juul-Madsen først og fremmest på parcelhusejerne — ikke bliver mere rigtig, fordi hr. Juul-Madsen gentager den. Jeg synes, hr. Juul-Madsen skylder dokumentation for, at noget som helst af det, vi har sagt vedrørende parcelhusejere og andre ejendomsbesiddere, skulle kunne opfattes som en hensigt om at ville pålægge dem nye byrder. Jeg synes, hr. Juul-Madsen skulle beskæftige sig med det, vi siger, og ikke blot med, hvad han selv får ud af, hvad vi siger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Guldberg): Jeg vil, som jeg også havde tænkt mig, inden jeg havde hørt, hvad der blev sagt her, begynde med at give udtryk for, at der dog var nogle sympatitilkendegivelser for princippet, både fra ministeren og andre under behandlingen i udvalget. Derfor var jeg også en lille smule skuffet over den temmelig skarpe tone, som hr. Svend Jakobsen brugte, og som ligesom lagde op til, at dette her var en slags fidusforetagende.

Jeg tror, hr. Svend Jakobsen skal se at komme lidt ud af tågen. Det, der er i vejen med hr. Svend Jakobsens ræsonnement, er, at han snakker om vurderingerne, som om det alene er et spørgsmål om at vurdere de ejendomme, der er handlet. Han siger, at så skal man nedskrive med en eller anden procent i disse handler, og han taler om, at vort forslag skulle gå ud på en generel nedskrivning af alle vurderingerne.

Men det er det omvendte af hr. Svend Jakobsens ræsonnement. Når der handles i øjeblikket, vil det ofte ganske regelmæssigt være sådan, at f. eks. et parcelhus, hvis egentlige værdi er 200.000 kr., bliver handlet til 300.000 kr., for det er på grund af den